

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BİR YILDIZLARIN LANETİ ROMANI

SENA NUR IŞIK

*"Yasaklanan bilgiler
azınlığın doğrusu,
çoğunluğun yalanı,
bir kralın ise sırrıdır."*

Sirius İmparatorluğu Kütüphanesi'nin yasaklı kitaplar bölümünde yer alan *Lanetin Tarihi*, yıldızların lanetinin görüldüğü ilk zamanlardan bu yana yaşananları anlatan bir tarih kitabıdır. Magnus Owen tarafından kaleme alınan bu eser, yüz yıl önce başlayan laneti tüm gerçekliğiyle gözler önüne sermektedir. Owen, yaşananları görgü tanıklarının deneyimleri, yapılan araştırmalar ve topladığı kanıtlarla zenginleştirirken Yıldızların Savaşı, katliamlar ve kehanetler gibi konulara da ışık tutmuştur. Tarihin tozlu sayfalarını tüm çıplaklığıyla aralayan bu önemli kitap, diğer kadim büyücülerin eserleriyle desteklenerek gerçekleri ortaya koymaktadır.

"Yıllardır gizlice konuşulan gerçekleri tüm hatlarıyla anlatan Lanetin Tarihi, harikulade bir kitap. Owen, okuyucuya her duyguyu yaşatmayı başarıyor."

- Abaris Quinn, *Katliamların Arka Yüzü* kitabının yazarı

*Onunkiler, kötü ve nefret
dolu bir çift göz değildi.*

*Bakışları sadece ondan
korkmanız gerektiğinden
emin olmanızı sağlıyordu.*

*Tanrı'yı çok sevmenize ve ona
hayran olmanıza rağmen
sizi günahlarınız için
cezalandırmasından
korkmanız gibi...*

*"Yasaklanan bilgiler azınlığın doğrusu,
çoğunluğun yalanı, bir kralın ise sırrıdır."
Oğlum, her zaman gerçeğin peşinde ol ve
yalanların seni kandırmasına izin verme.*

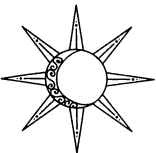
-Baban

*Magnus
Gwen*

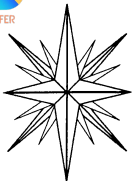
LANETİN TARİHİ SENA NUR IŞIK

İ N D İ G O K İ T A P

BOOKSFER

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

9

LANETİN DOĞUŞU

15

YILDIZLARIN SAVAŞI

25

GÖKYÜZÜNÜN ÇIĞLIĞI

45

ELEMENTLER VE GÖKTAŞLARI

63

KEHANETİN VARLIĞI

73

YILDIZLARIN LANETİ

81

Giriş

Sirius İmparatorluğu, Rigel Sirius tarafından yönetildiği sırada halk iyi bir yaşam sürmüyordu. İmparatorluğun dört bir yanında uygulanan ağır vergiler Sirius ailesini gittikçe zengin ederken halkın yiyecek ekmeği bile kalmamıştı. Bunun üzerine insanlar bir araya gelmeye başladı ve imparatorluğa karşı isyan dalgaları yükseldi. Köylüler işlerini bırakıp artık saraya hizmet etmemeye karar verirken soylular imparatorluğu destekledi. Her köyden isyan kıvılcımları yükselmeye başladı ve bu kıvılcımlar tarihte eşi benzeri görülmemiş bir savaşa neden oldu. Rigel Sirius açlıktan kırılan halkını

dinlemek yerine onlara karşı daha sert davranmaya başlayınca imparatorluk askerleri ve köylüler arasında büyüyen savaş ülkeyi ikiye böldü.

Halkın isyan ederek imparatorluğa yürüdüğü günün gecesi, gökyüzünde tek bir yıldız bile görülmedi. İnsanoğlu, tanrıların onları terk ettiğini düşünüyordu. O gece doğan çocukların bazılarında görülen lanet, tanrıların insanoğlunu terk ettiğini değil, cezalandırdığını gösteriyordu. Adaletin sağlanması isteğiyle imparatorluğa isyan eden halk, lanetli çocuklardan kurtulmak için imparatorluğa sığındı. İsyanın üzerinden otuz sekiz yıl geçmesine rağmen lanet son bulmadı. Her sene, yılın ilk ayının on yedinci gününde yıldızlar gökyüzünü terk edip lanetli çocukları dünyaya bıraktı.

Kadınlar bebeklerini yılın ilk ayında doğuracağını hissettiği an, kendi elleriyle karınlarını deşip intihar etmeye, erkekler ise yılın on yedinci günü geldiğinde doğum yapacak kadınları bulup öldürmeye başlamıştı. İnsanların çoğu lanetli bebeklerin doğmasını istemiyordu. Bebeklerinin canına kıyamayan kişiler için ayın on yedisinden bir gün önce ya da bir gün sonra doğma olasılığı bile umut olmuştu. Ancak, on yedinci günde bebekler doğmaya devam etti. Yıldızların laneti insanoğlunun üzerinden kalkmadı.

Adaleti sağlayacağına inanılan taşın bir parçası yıllar önce kaybolmuştu. Taşın diğer parçasının Sirius İmparatorluğu'nun elinde olduğu söylentileri bulunsada bu

bilgi saray tarafından hiçbir zaman doğrulanmamıştı. Taşın iki parçası yeniden bir araya geldiğinde lanetin ortadan kalkacağını söyleyen kadim büyücülerin bu bilgiyi doğrulayacak somut bir delili yoktu. Buna rağmen insanlar bu iki parçanın bir araya gelip laneti ortadan kaldıracağına inanmaya ve çocuklarının iyileşeceği o gün gelinceye kadar lanetli olanları öldürmeye devam etti.

İlanetin Doğuşu

Onlarca yıl önce Vega bölgesinin uzak köşelerindeki bir köy alevler içinde kaldığında yardıma gelen komşu köylüler harabeye dönmüş evlerin arasında ağlayan bir bebek buldular. Bebeğin tüm köyü yok eden yangından sağ çıkmasından etkilenen köylüler onu hamile bir kadının yanına verdiler.

Bu kadın kendi çocuğuna gebeydi ve gebeliğinin son iki haftasında ateşler içinden çıkan bebeği emzirmeye başladı. Bu minik kızı kendi doğmamış bebeği kadar sevdi. O kadar çok sevdi ki, mavi gözlerinin

içinde yanan kırmızı alevleri göremedi ve yakında başlarına geleceklenden habersiz bir şekilde bu masum ve savunmasız bebeğe annelik etti. Üç gün sonra yaşadığı kulübe birden alevlerin içinde kalınca kendisine zarar verenin bu minik bebek olduğuna ihtimal bile vermedi. Ta ki alevler onu da yutup karnındaki bebekle beraber yakıp kül edene kadar...

Köylüler ansızın çıkan bu yangın ve alevler içinde kalan hamile kadından sonra şehre gidip kadim büyücülere bu olayı anlattılar. Fakat büyücüler, duydukları karşısında hiç şaşırmadı. Çünkü diğer köylerden gelen kişiler de benzer olaylar yaşamıştı.

Bu büyücülerden en genci olan Michael Haven köylülerle birlikte yangından sağ çıkan bebeği görmeye gitti. Köylüler dehşet içinde onu uyarsa da temkinli adımlarla yaklaşıp bebeği kucağına aldı. Bebekle göz göze gelir gelmez, o derin mavi gözlerinde sadece bir büyücünün görebileceği o gücü fark etti. Bu bebek de diğerleri gibi içinde bir tür sihir barındırıyordu. Büyücülerin yaptığı karışımlarla sahip olduklarının aksine bu bebeklerin sihri doğuştan geliyordu.

Büyücü köylülere doğru dönerek, "İsmi ne?" diye fısıldadığında köylüler cevap vermedi, çünkü

kimsenin aklına bebeğe bir isim vermek gelmemiştir. Genç büyücü bu kez cevabını bildiği başka bir soruyla devam etti.

"Ne zaman doğdu?"

Yaşlı bir adam fısıldadı. "Bir hafta önce bugün."

Yani ilk ayın on yedinci gününde...

Büyücünün gözleri yaşlı adamdan bebeğe doğru döndü. Masmavi gözlü kız çocuğunun minik dudakları yukarı doğru kıvrılırken büyücü, bu gülüşün kendi sonu olacağından habersizdi.

Büyücü, bebeği alıp kadim büyücülere, şehrin derinliklerine götürdü ve farklı yerlerden getirilen diğer bebeklerin yanına, incelenmesi için bıraktı. Adımlarını, tüm ülkenin kendisinden haberdar olduğu başarılı bir kadim büyücü olmak için sert ve kendinden emin bir şekilde atıyordu. Yeterince çok çalışırsa bu hedefine ulaşabilirdi. Tüm dünya onun adını hafızasına kazırdı.

Fakat işler tam olarak böyle olmadı. Aslında çok çalışmamış ama hedefine ulaşmıştı. Tüm ülke gerçekten bu büyücünün ismini duymuş ama bir zaman sonra da unutmuştu. Adını verdiği Tina Young isimli iki haftalık masmavi gözlü minik kız çocuğu, Michael Haven ve birkaç büyücü arkadaşını yakıp kül ettiğinde geriye kalan tek şey, birkaç tozlu tarih kitabında yazan ismi olmuştu.

Michael Haven ismi yıllar geçtikçe tamamen unutuldu. İmparatorluktaki her köy birinci ayın on yedinci

Lanetin Tarihi

gününde doğan bebeklerin neden olduğu yıkımla mücadele ederken bu bebeklerin isimlerini de kimse umursamıyordu. Fakat çok uzun yıllar boyunca bir daha eşine rastlanmayacak şekilde ateş gücüne sahip bebeğe verilmiş Tina Young ismiyse yüzyıllar boyunca hatırlanacak bir efsaneye dönüşecekti.

Kadim büyücüler, neler olduğunu anlamak için bu bebekleri öldürmek yerine incelemek için yanlarında tutmak istediğinde İmparator Rigel Sirius büyücülere karşı geldi. Bebeklerin gücünden korkan İmparator, bu bebeklerin tüm krallık büyücülerini de öldüreceğinden ve halkının daha fazla zarar göreceğinden korkarak öldürülmelerini buyurdu.

Bunun üzerine, sadece Tina Young ve sihir gücünü ortaya çıkaran diğer bebekler değil, yılın ilk ayının on yedinci gününde doğan bebeklerin hepsi katledildi. Bebeklerini saklamaya çalışan ailelerse idam edilerek cezalandırıldı.

Sirius İmparatorluğu halkı, sarayla verdiği mücadeleyi kısa bir süreliğine de olsa unutmuştu. Ateşe, suya, havaya ve toprağa hükmedebildiği anlaşılan bu bebekler, imparatorluğa karşı başlatılan isyanlardan daha önemli bir konu haline gelmişti.

Fakat aynı yılın yaz aylarına doğru bu bebekler de unutuldu ve halk ile saray arasındaki savaş yeniden kızıştı. Halk istediğini almak için Rigel'e meydan okurken kuş

yaklaşıyor ve insanların yiyecekleri gittikçe azalıyordu. Bu durum savaşın daha da hızlanmasına ve halkın yaralarının artmasına neden oldu.

Bir yıl daha geçtiğinde ve yeni yılın ilk ayının on yedinci günü tekrar geldiğinde halk geçen yıl yaşanan her şeyi tamamen unutmuştu. Anneler yine bebeklerini doğurdu, babalar yine çocuklarını sevinçle kucaklarına aldı. İlk günlerde hiçbir şey olmadı fakat bebekler emeklemeye başladıktan sonra felaketler art arda geldi. Vega, Hamal, ve Sirius bölgelerinde bir kez daha onlarca köy yok olmuştu.

Sirius İmparatorluğu ve Vega Krallığı köylerin yeniden inşa edilmesi için halka yardım etti. Fakat imparatorluk bir yandan bebeklerin neden olduğu felaketlerle bir yandan da halkın isyanıyla baş etmekte zorluk yaşamaya başlamıştı. Bu yüzden Rigel Sirius'un aklına dahiyane bir fikir geldi.

Yorgun ve yoksul bir halkı zeki-ce fikirlerle, güçlü sözlerle ya da gerçek işlerle kandırmak mümkün değildir. İnsanlara istediklerini vererseniz bir süre sonra daha fazlasını talep ederler. Bu yüzden Rigel Sirius en büyük kozunu oynadı ve isyanı durdurabilecek en güçlü kartını masaya koydu:

İnanç.

Sirius İmparatorluğu halkı yüzyıllardır çok tanrılı bir inanca sahiptir. Halkın büyük bir kısmı yıldızlara taparken küçük bir kısmı da Güneş'in tek tanrı, Ay'ın ve yıldızlarsa Güneş'in çocukları olduğuna inanır. İmparatorluğun resmi inancına göre ise yıldızlar kutsaldır. Rigel Sirius ve ataları bu yıldız tanrılarının soyundan gelen ilk insanlardır.

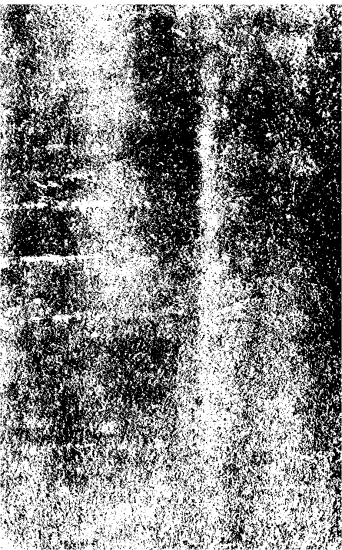
Bilinen en eski kaynaklarda bile bu topraktaki insanların, yıldızların yol gösterici olduğuna inandığı yazmaktadır. Bu yüzden Rigel Sirius tanrılarının soyundan gelenler tarafından kurulmuş bir imparatorluğa karşı isyan başlattıkları için halkın yıldızlar tarafından lanetlendiğini söylediğinde hiç kimse buna itiraz edemedi. İnançlarını onlara karşı kullanıp uzun süredir devam eden bu isyanı bastırdı.

Bunun üzerine halk, Tina Young doğduktan üç yıl sonra, yılın ilk ayının on yedinci gününde doğan bebekleri yıldızların laneti olarak kabul etti. İmparatorluğa isyan etmenin bedeli olarak tanrılarının kendilerini cezalandırdığına inanmışlardı. Tanrılarının, isyanları yüzünden kendilerine bu lanetli bebekleri verdiğini düşünüyorlardı.

İmparatorluğa olan düşmanca tavır bu inanç sayesinde zamanla azaldı. İnsanlar, tanrılara kendilerini affettirebilmek için var gücüyle çalışmaya başladılar. Eskisinden daha iyi olabilmek için en iyi bildikleri işlere devam ettiler. Köyleri yakıp yıkan afetlerden kurtulabilmek için yıldızların lanetiyle doğan bebekleri ve onları saklayan insanları öldürdüler.

Zamanla her şeyin düzeleceğine inansalar da hiçbir şey değişmedi. Her yıl aynı gün lanetli çocuklar yeniden doğdu, büyücüler bu bebeklerin hiçbirini iyileştirmeyi başaramadı. İmparatorluk da halkı bu lanetten kurtaracağına dair verdiği sözleri tutamaz oldu. Bebekler ve güçlerinin farkında olmadan büyüyen çocuklar insanlara zarar vermeye devam ettiler, bu güçlerini bilinçsizce kullanıp yeniden kurulan hayatları bir kez daha yıktılar.

Yıldızların Savaşı

İmparator Rigel Sirius hayatını kaybettikten sonra, oğlu Richard Sirius yirmi beş yaşındayken tahta geçti. Halk, bu kadar genç bir imparatorun ülkeyi yönetemeyeceğinden endişelense de Richard Sirius çok küçük yaşlardan beri bizzat babası tarafından eğitilmişti. Halkın endişelerinin aksine Richard Sirius babasından bile daha iyi bir imparator olmak için hayatını saraya ve halkına adanmıştı.

Richard Sirius tahta çıktığı ilk yıllarda işlerini Vega Krallığı'yla beraber yürütüyordu. Bu iki güç, lanetli

bebeklerin öldürülmesi konusunda fikir ayrılığı yaşasalar da her zaman yan yana ilerlediler. Vega Karallığı'nda zengin ailelerin oluşturduğu konseyde ülkenin tüm sorunları için ortak kararlar alındı ama Richard'ın dudakları arasından çıkanlar dışında hiçbir şey yapılmadı ve her şey genç imparatorun istediği gibi oldu.

Richard Sirius yirmi dokuz yaşındayken, imparatorluğunun en parlak döneminde oğlu, yeni vârisi Alexander Sirius dünyaya geldi. Sirius İmparatorluğu'nda yaşayan her canlı Alexander doğduktan sonra hayatlarının en iyi dönemini yaşadı. İmparator Richard Sirius yeni doğan çocuğunun şerefine eğlenceler düzenledi, yoksul ailelere ziyafetler verdi.

28

Aylar sonra, yılın ilk ayının on yedinci günü bir kez daha geldiğinde yıllardır çocuğu olmayan Gregor Vega'nın da, eşi Elizabeth Vega'dan bir bebeği doğdu. Kraliyet soyundan bir bebeğin bu lanetli günde doğması ülkenin inancını sarsacağı için bebeğin doğum tarihi bir sır olarak saklandı. Tüm halka bebeğin bir gün önce, ayın on altıncı gününde doğduğu söylendi.

Halk, William Vega ve Alexander Sirius'un

doğumlarını neşeyle karşılarken o yıl doğan lanetli çocukların neredeyse tamamı Richard Sirius'un emriyle yakılarak öldürüldü. Yanan çocukların dumanları kent meydanlarında her yıl göğe kadar uzanıyordu.

Gregor Vega, ilk ayın on yedinci gününde doğmasına rağmen güçleri olmayan yüzlerce bebeğin olduğuna dair söylentilere sıkı sıkıya sarılmıştı. Çünkü Gregor, bu lanetli günde doğan oğlu William'ın gücünün de günün birinde ortaya çıkmasından korkuyordu. Bazı bebeklerin henüz neden güçlerinin ortaya çıkmadığını ve bu güçler bir gün ortaya çıkarsa bunun nasıl gizlenebileceği konusunda araştırmalar yaptı.

Gregor Vega'nın tek amacı oğlu William Vega'yı hayatta tutacak bir yol bulmak olmuştu. Artık başında altından ve elmaslardan yapılmış bir taç olsa da kendisinin de sıradan bir insan olduğunun farkına varmıştı. Bebeğini imparatorluktan saklayıp hayatını kurtarmaya çalışan fakir bir çiftçiyle aynı duyguları hissettiğini görmüştü. Kucağında tuttuğu oğlunu kimsenin almayacağından emin oluncaya kadar savaşıyordu.

Vega Kralı artık konsey toplantılarında bebeklerin kolayca öldürülmesi ve yapılacak yeni partiler hakkında konuşmuyor, İmparator Richard Sirius'u yeni doğan lanetli çocukları iyileştirmenin bir yolunu bulması için ikna etmeye çalışıyor ve bu bebekleri öldürmenin tek çözüm olmadığını dile getiriyordu.

Gregor'un bitmek bilmeyen baskısı ve ısrarları sonucunda Richard Sirius ülkenin en başarılı kadim büyücülerini

sarayında toplayıp çocukların güçlerini engellemenin bir yolunu bulmalarını istedi. Bunun üzerine kadim büyücüler, yeni yılda doğan lanetli çocukları öldürmek yerine sarayın korunaklı bir bölgesine alıp üzerlerinde çalışmalar yapmaya başladılar.

Bu çalışmalar sürerken Richard Sirius ve eşi Grace Sirius, Vega'ya ziyaretlerde bulunmaya devam ettiler. Bu ziyaretlerin biri esnasında Richard, eşi Grace'in saraydan gizlice çıktığını ve bir kasabada yaşayan eski dostlarını ziyaret ettiğini öğrendi. Ülkenin imparatoriçesinin yasak ilişki yaşadığı konuşulmaya başlandığında Richard Sirius, Grace Sirius'u ihanetten idam etme kararı aldı.

İdam sehpasına çıkarıldığında Grace, can vermeden hemen önce tüm halkın önünde oğlu Alexander'ın bir piç olduğunu ve babasının Richard olmadığını itiraf etti. Boğazına dolanan ip Grace Sirius'un nefesini keserken genç imparatoriçe ayrıca hamile olduğunu da fısıldadı.

Fakat kaderin bir oyunu olarak, Grace Sirius'un ölümünden dönmesini, affedilmesini sağlayan ve imparatorluğun tek ve gerçek vârisi olan Victoria Sirius da yılın

ilk ayının on yedinci gününde doğdu. Grace Sirius, imparatorluğa ihanet ettiği için tanrılar tarafından lanetlendiği ve Victoria'nın ilk ayın on yedinci gününde doğmasına sebep olduğu için aylarca sarayın zindanlarında tutuldu.

Richard Sirius, Alexander'ın soyadını Brown olarak değiştiren küçük çocuğu her şeye rağmen yanından ayırmadı. Kızının lanetli günde doğmuş olması onu mahvederken Alexander'ı bir asker olarak yetiştirmeye karar vermişti.

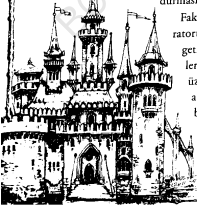
Bu yıllarda kadim büyücüler gökten düşen göktaşlarının lanetli bebeklerinin gücünü azalttığını fark ettiler. Bunun üzerine, ülkenin dört bir yanından göktaşları toplamaya ve bunlardan ilaçlar yapmaya başladılar. Yaptıkları deneylerle yüzlerce bebeği öldürdükleri ortaya çıktığında halk bundan hiç rahatsızlık duymadı. Tek istekleri çocuklarının bir şekilde iyileştirilmesiydi. Hatta bebeklerini gizleyip büyüten aileler, güçlerini kullanmayı kontrol edemeyen çocuklarını bu deneylere katılması için saraya teslim etmeye başladı.

Richard Sirius da kendi kızı ve vârisi olan Victoria Sirius'u iyileştireceğine dair halkına söz verdi. Kadim büyücülerin tüm deneyleri kendi kızı üzerinde de uygulamasından rahatsız olmadı. Büyücülerin yaptığı bu acımasız deneylerde canını yaktığı, eziyet ettiği ve öldürdüğü çocukları umursamadan hayatını yaşamaya devam etti.

Kadim büyücülerin lanetli bebekler üzerinde yaptığı deneylerin hiçbirinin başarılı bir sonuç vermemesi halktan gizleniyor olsa da Gregor Vega bir kral olarak gerçekleri biliyordu. Bu nedenle kendi oğlu William Vega büyüdükçe güçlerini insanlara zarar vermeyeceği bir şekilde kullanmayı öğrenmesi için çalışmalarına başladı. Sarayının zindanlarında lanetli çocukları topladı ve güçlerini doğru şekilde kullanabilmeleri için özel eğitmenler eşliğinde onlara dersler verdi.

William'ın gücü henüz ortaya çıkmamıştı ama babası onun da bu eğitimlere katılması konusunda ısrarcı olmuştu. William, diğer çocukların güçlerini nasıl kullandığını izleyerek hazırlık yapıyordu. Bu eğitimler uzun süre gizli tutulsa da Richard Sirius günün birinde gerçeği öğrendi. Yakın arkadaşının ihanetiyle sarsılma da imparator geri adım atmadı ve Gregor Vega'dan derhal bu eğitimleri durdurmasını istedi.

Fakat Vega Kralı, imparatorun isteklerini yerine getirmedi ve bu eğitimlere devam etti. Bunun üzerine Sirius ve Vega arasında sessiz bir savaş başladı. Sirius ailesi Vega sarayına gitmeyi

bıraktı ve iki ülke arasında düzenlenen partiler gün geçtikçe azaldı. Richard Sirius en yakın arkadaşının kendi arkasından iş çevirmesine rağmen öfkesine yenik düşmedi. Arkadaşını ve onun sarayındaki konsey üyelerini bu eğitimleri durdurmaları için defalarca kez uyardı.

Sirius İmparatorluğu fikir ayrılığı yüzünden ikiye bölünmeye başladığında halkın arasında dolaşan dedikodular insanların da bu konuda taraf olmasına sebep oldu. Şimdiye kadar çocukları iyileştirmek ya da öldürmek dışında başka bir çözüm yolu görememiş olan halk, Vega Krallığı'nın çocuklara verdiği barışçıl eğitimleri gördükten sonra yeni bir seçenekleri daha olduğuna inanmaya başladı.

Sirius İmparatorluğu ve Vega Krallığı arasında hiçbir zaman halkın gördüğü somut bir savaş olmasa da Richard ve Gregor'un arasındaki gerginlik insanlara da yansıyor ve arka planda sessiz bir savaş sürüyordu. Fakat bu sessizlik, bir gün Vega Krallığı'nda yükselen dumanlarla sona erdi ve o günden beri Sirius İmparatorluğu gücü elinde tuttu.

Richard Sirius bir gün içinde Vega Krallığı'ndaki her şeyi yerle bir ederek Gregor Vega'nın hakimiyetini sona erdirdi. Richard, kendi ülkesindeki bir krallığı yok eden ilk ve tek imparator olarak tarihe geçti. Vega Krallığı'nın askerlerinden biri olan Steve Hanson'ın o güne dair anılarını yazdığı günlüğün parçaları yıllar sonra bulundu.

Bir ülkenin askeri olarak çalışmak her zaman vatanımın ve ailemin gurur duyduğu bir iş olmuştur. Bir insanın tüm hayatını saraya adanması ve halkı için çalışması bizim gibiler için bir onurdu. Bu yüzden ben de hayatımın son yirmi yılını Vega Krallığı'na adadım. On altı yaşında askeri eğitime girdiğim ilk günü hâlâ hatırlıyorum.

O gün, gökyüzü sanki acısını haykırır gibi hiç durmadan yağmur damlalarını sert bir şekilde toprağa indiriyordu. Ben önümü görmekte bile zorluk çeksem de eğitime ara verilmiş ve çalışmalara başlanmıştı.

Gün sonunda yağmur durmuş ve güneş kendini göstermişti. Yerde mekik çekerken gökyüzünde duran gökkuşağını görebiliyordum. Komutanımız yüksek sesle bağırdığında tüm askerler olarak hızla yerden kalkmış, hazır ola geçmiş ve yanımızda ilerleyen krala selam vermiştik.

O gün hayatımda ilk defa bir kral görmüştüm. Tacını taşıyan başını dik tutuyor ve asilce yürüyor oluşuna hayran kalmıştım. Bir krala gözlerini dikmek yasak olsa da bakışlarımı ondan alamamıştım.

O günden sonra yirmi yıl boyunca aynı krala hizmet etmiş ve her gördüğümde aynı tepkiyi vererek, hayranlıkla onu izlemiştim. Ben bu ülkenin askeriydim. Bu ülke için savaşmaya hazırdım. Bu ülke için ölüme bile giderdim ve Gregor Vega hiçbir sebep olmadan ölmemi isterse gözümü kırpmadan bu isteğini kabul ederdim.

Richard Sirius ve Gregor Vega arasında başlayan Yıldızların Savaşı sebebiyle saraydaki asker sayısı ve devriyeler artırılmıştı. Askerler olarak görevimize, sarayın mahzenlerinde lanetli çocukların çalıştığını bildiğimiz için her zamankinden daha gergin bir şekilde devam ediyorduk.

Ben de o gün, son zamanlarda sıklaşan ve artan devriyelerden birini yapmak için güneş doğmadan uyanmıştım. Hızlı bir şekilde hazırlanıp asker arkadaşşımdan görevi teslim almıştım ve sarayın etrafında tur atıyordum. Bir saat sonra Sirius İmparatorluğu'nun askerlerinin saraya yaklaştığını gördüğümde her şeyin yerle bir olacağını hissetmiştim.

O andan sonra olaylar çok hızlı gerçekleşti. Sirius İmparatorluğu'nun üniformasını giyen askerler saraya Richard Sirius ile beraber girdi. Richard, yıllar sonra ilk kez Vega'ya geldiği için havada hiç kimsenin dile getirmeye cesaret edemediği bir gerginlik vardı.

Altın işlemeli kıyafetleri, asil duruşu ve sert bakışlarına rağmen Richard Sirius'un zarif olan hareketleri tanıdık. Sarayın bahçesinde ilerlerken Gregor Vega ile olan benzerliğine inanamamıştım. Richard Sirius'u da aynı hayranlıkla izlediğim sırada imparator rahatsız olmuş gibi yüzünü bana çevirmiş ve gözlerimin içine bakmıştı. Göğsümün tam ortasında canımı sıkacak kadar kötü bir hissin geçmesine sahip olan sert bakışları altında Gregor Vega ile arasındaki farkı net bir şekilde gösteriyordu.

Bu PDF'i para ile aldığınız,
dolandırıldınız.
Bu ve daha fazlası
telegramdaki kanallarda
bedava boşuna PDF'e para
vermeyin!

Çünkü Gregor Vega her zaman şefkatle bakardı. İletişim kurduğu her kişiye kendi ailesinden biriymiş gibi yaklaşırdı. Gözlerinin içinde, hiçbir zaman gizlemeye çalışmadığı bir sevgi olurdu. Richard Sirius ise ruhumun bedenimden çekilmesine sebep olacak kadar ürkütücü bir ifadeyle beni izliyordu. Onunkiler, kötü ve nefret dolu bir çift göz değildi. Bakışları sadece ondan korkmanız gerektiğinden emin olmanızı sağlıyordu. Tanrı'yı çok sevmenize ve ona hayran olmanıza rağmen sizi günahlarınız için cezalandırmasından korkmanız gibi...

Richard Sirius, arkasında onlarca askerle sarayın içine ilerlediğinde hedefine ulaşmıştı. Korku kanımnda hızlı bir şekilde gezinirken gözlerim telaşla saraya çevrilmişti. Kral, Kraliçe ve Prens için endişelenirken görevimi yapmaktan başka çarem yoktu.

Sarayın bahçesinde onlarca imparator askeri sıraya dizilip kılıçlarını çekmek için hazır halde beklerken o gün çok fazla kan döküleceğinin farkındaydım. Aslında benim devriye gezmek ve sarayın etrafında dolaşmaktan başka bir görevim yoktu. Belimde duran kılıcın kabzasını eskisinden daha sıkı bir şekilde tutuyor olsam da onu çekmeye cesaretim var mıydı, bilmiyordum.

Bu ülkeyi Sirius İmparatorluğu yönetiyordu ve Vega Krallığı sadece alışkanlıkların bozulmaması için süregelen bir gelenektir. Bu nedenle Sirius İmparatorluğu hiçbir zaman Vega

Krallığı'nı ülke yönetimi konusunda ciddiye almamış, sadece yakın bir dost gibi yanında tutmuştu.

Sarayın içinden gelen çığlık seslerini duyduğumda arka bahçede yürüyordum. Arka girişteki kapıdan çıkan komutanımızı gördüğümde devriye görevimi bırakarak hızlı adımlarla yanına gittim.

"Sorun ne?" diye sorduğumda kaşından akarak yüzünde ince bir çizgi oluşturan kanı gördüm.

"İmparatorluk." Nefes alıverişini düzene sokmaya çalıştı. "Onları öldürmeye geldi."

Komutanın çıktığı kapıdan bir asker koşarak yanımıza ilerledi. "İmparatorluğun askerleri sarayın bahçesinde idam sehpası kuruyor."

Bana verilen görevi unutup sarayın ön bahçesine doğru koştum. İdam için toprağa çakılan tahtaların etrafında askerler sıraya girmişti. Sarayın ana girişinde Vega Krallığı üniforması giyen askerleri yakaladıklarını gördüğümde geriye doğru bir adım attım. Ancak sarayın içine girmek için arka bahçeye dönmeyi düşünürken imparatorluk askerleri kollarımı yakaladı. Bileklerime geçirilen kelepçeyi hissettiğimde çırpınsam da üç askerin elinden kurtulamadım.

Hazırlanmaya devam eden idam sehpasının tam karşısında dizlerinin üstüne çökmüş askerlerimizin yanına itildim. Sağımda on yıldır arkadaşım olan Moses

duruyordu. Korku dolu gözlerle beni izlerken kulağıma doğru fısıldadı.

"Kral'i ve Kraliçe'yi yakaladılar. Prens nerede bilmiyoruz."

Biz sarayın içinden gelen çığlık seslerini dehşet içinde dinlerken imparatorluk askerleri sarayın bahçesini kelepçeledikleri Vega askerleriyle doldurdular. İdam sehpasının hazırlığı bitince Gregor Vega ve Elizabeth Vega elleri kelepçelenmiş halde bahçeye çıkarıldı.

Yirmi yıldır aynı hayranlıkla izlediğim Gregor Vega, sanki idam sehpası önünde durmuyor, sanki tüm askerleri tutuklanmamış, sanki bileklerinde kelepçe yokmuş ve birazdan öldürüleceğini bilmiyormuş gibi her zamanki asaletiyle yürüyordu. Eksik olan tek şey her zaman başına taktığı tacıydı.

Gregor Vega idam sehpasına çıkarılırken sarayın kapısında Richard Sirius ve arkasında duran beş asker vardı. Bir elinde Gregor Vega'nın, diğer elindeyse Elizabeth Vega'nın tacını tutuyordu. Yüz ifadesi sarayın bahçesine girdiği andan beri hiç değişmemişti. Askerlerin arkasındaki açıklığa ilerleyip idam sehpasından uzaklaştığında yüzünü net bir şekilde görebilirdim.

Vega Krallığı'nda yaşayan her canlı âdeta nefesini tutmuştu. Bir kuşun kanat çırpışı, bir insanın nefes sesi dahi duyulmuyordu. Sadece tenimizi yalayan rüzgârın sesi vardı. İmparatorluk askerlerinden biri Richard Sirius'un

yanına gidip, "Prens'i hiçbir yerde bulamadık, majesteleri," dediğinde bahçedeki herkes bunu duydu.

William Vega kayıptı. İdam sehpasında Kral ve Kraliçe'nin iplerinin yanına Prens için de küçük bir ip hazırlanmıştı. Richard Sirius'un planı anne babasıyla birlikte William'i da öldürmektir. Böylece Vega Krallığı'ndan geriye hiçbir şey kalmayacaktı.

Askerin söylediğini duyan Richard Sirius sessiz bir şekilde bakışlarını sarayın çevresinde gezdirdi. Dakikalar içinde sarayın etrafını onlarca asker sarmıştı ve sarayın içinde olan hiç kimsenin bir askere rastlamadan dışarı çıkması mümkün değildi.

Richard Sirius başıyla küçük bir hareket yaptı ve ona haber getiren asker yanından uzaklaştı. Ardından, gözlerini bir taburenin üzerinde, ellerinde kelepçe ve boynunda urganla duran Gregor Vega'ya çevirdi. Dışarıdan bakıldığında bir imparator ve bir kral gibi duruyorlardı ama özünde birbirini seven iki dosttular.

Richard Sirius, Gregor Vega'nın gözlerinin içine bakarak, "Yakın!" dediğinde ne demek istediğini anlamamıştı. Gregor Vega endişe dolu bir şekilde gözlerini açıp, "Hayır," diye fısıldadığında Richard Sirius meydan okuyarak dostunu izlemeye devam etti.

Bahçedeki askerlerin yarısı sarayın içine doğru ilerlerken arkamda büyük bir kargaşa başlamıştı. Askerler dört

bir yandan imparatorun verdiği emri yerine getirmeye çalışıyorlardı.

Hayatım boyunca daha önce hiç o şekilde korktuğumu hatırlamıyordum. O an, bilinmezliğin vermiş olduğu korku iliklerime kadar işlemiştii. Bileğimdeki kelepçeler ve başımda bekleyerek omzumdan bastıran askerler hareket etmeme engel olup beni çaresiz bir şekilde bıraktığında titriyordum. Başımda bekleyen imparatorluk askeri kılıcını çıkarıp başımı bedenimden ayırma gözümü bile kırpamaz, bu ülke için canımı verdiğim için mutlu olurdum. Fakat acımasız gözlerle, "Yakın," emri veren imparatorun sesi bir kılıcın beni öldürmesinden daha korkunçtu.

Sarayın içine giren askerler hızlı bir şekilde dışarı çıkarken Elizabeth Vega'nın ağlamaya başladığını fark ettim. Gözünden yaşlar akarken sadece sarayın gökyüzüne uzanan duvarlarına bakıyordu. Başını sağa sola sallayıp, "Hayır," diye fısıldadığında tepemde bekleyen askeri umursamadan başımı arkaya çevirdim. Saraydan yükselen dumanları gördüğümde, Richard Sirius'un emrinin ne anlama geldiğini fark ettim.

Aslında en başından beri bildiğim ama inanmak istemediğim bir emirdi bu.

Sarayın kapıları tamamen kapanmış ve dışarıdan kilitlenmişti. İçeride kalan her asker, her hizmetli, her eğitmen ve öğrenci yanarak ölecekti. Prens yanarak ölecekti.

Sarayın içinden kapıları yumruklayan ve çığlık atarak yardım isteyen insanların sesini dinlerken bahçede bekleyen

tek bir kışiden çıt çıkmıyordu. Gregor Vega'nın gözlerindeyse hayal kırıklığı vardı. Evi, çocukluğu, oğlu ve sevdikleri gözlerinin önünde yanarken arkadaşının ihanetinin acısını hissediyordu.

Alevler gittikçe artarken saraydan gelen sesler de bir o kadar azalıyordu. Kapının arkasında kalan ve yıllardır tanıdığım insanlar artık nefes almıyordu. Gözümden bir damla yaş süzüldüğünde Richard Sirius konuşmaya başladı.

"İmparatorluğun emirlerine karşı gelmenin bedelini kim olursa olsun öder." Gözlerini kapatıp başını aşağıya doğru eğdiğinde bu sessizliğin idam sehpasında bekleyen askerlerine verilen bir emir olduğunu anladım.

Gregor Vega ve Elizabeth Vega'nın arkasına birer asker geçti. Kral ve Kraliçe'nin ayaklarının altında duran tabureleri öne doğru ittirdiklerinde tahta zeminde bir çarpma sesi yankılandı. Kral ve Kraliçe'nin boynunu saran organlar, içlerine çektikleri son nefeslerin ciğerlerine inmesine engel oldu. Geri kalan herkesin, havanın bir duvara çarpıp geri döndüğünde bıraktığı sesi dinledi. Bedenleri havada sallanırken ayakları çaresizce basacak bir yer aradığında hiç kimse hareket etmiyordu.

Richard Sirius gözlerini bir an bile en yakın arkadaşı Gregor Vega'dan ayırmadan gür sesiyle, "Burada gördüğünüz şeyi herkese anlatın. Lanetli bir çocuğu emirlerime karşı gelerek saklayan ya da eğiten herkes ölür," dedi.

Bakışlarını dizlerinin üstüne çökmüş Vega askerlerinin üzerinde gezdirip herkesin söylediklerini iyice anladığından emin olmasını sağladı. "Kim olduğunuzun bir önemi yok." Gregor Vega'ya bir kez daha bakıp iki elinde duran taşları yere attı. "Adaletin sağlandığından her zaman emin olurum. Bu, bir krala karşı bile olsa..."

Richard Sirius arkasını dönüp askerleriyle birlikte sarayın bahçesinden çıkarken bileğimdeki kelepçelerin ne zaman çözüldüğünü ve ne zaman yalnız kaldığımızı bilmiyordum. Sadece komutanımın koşarak idam sehпасına gidip Gregor Vega'nın bedenine sarıldığını görmüştüm.

Komutan, "Yardım edin," diye bağırdığında hiçbir asker hareket edemedi. Bunun üzerine komutanımız Gregor Vega'nın boynundaki ipi çözmek için uğraştı ve çaresizlik içinde kralın kurtulmasını diledi ama olmadı.

Ayağa kalkacak gücü bulup yavaşça arkamı döndüğümde alevlerin gittikçe arttığını ve tüm sarayı sardığını gördüm. Yüzümü ellerimin içine alarak hıçkırarak ağlamaya başladım. O anda, imparatorun emrini yerine getirmeye karar verdim. Burada yaşananları herkese anlatmanın bir yolunu bulacaktım.

O gün sadece bir kral öldürülmemiş ya da bir krallık yok edilmemişti. **TÜM İNSANLIK KATLEDİLMİŞTİ.**

Vega Krallığı ile Sirius İmparatorluğu arasında geçen sessiz savaş kitaplarda yazıldığı ve okullarda öğretildiğinin

esine "Yıldızların Savaşı" değildi. Bu aslında tek bir yıldızın katliamıydı. Bu nedenle bu savaş halkın gözünde ve özyazmalarında her zaman "Yıldız'ın Katliamı" olarak anılacak, bu kara leke tüm ülkenin geçmişinde yüzyıllarca kalacaktı.

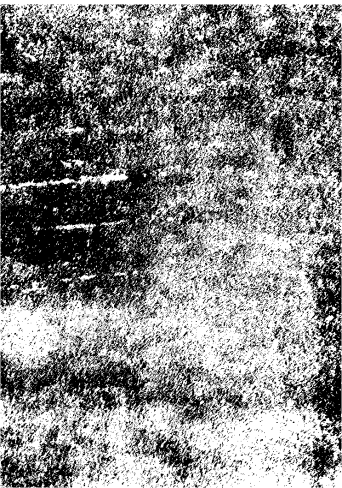
Steve Hanson'ın günlüğünde yazanlar o gün sadece bir krallığın değil, insanlığa olan inancımızın da yok edildiğini gösteriyor. Askerlerinin gözünün önünde bir kralı ve kraliçeyi darağacına asan, prensi ve onunla birlikte sarayın içinde bulunan herkesi yakarak öldüren bir imparatorun yıllardır çocukları kurtarmasını beklediler ama ellerine daha fazla ölüm dışında bir şey geçmedi.

Bu olaydan sonra Vega Krallığı'nda yaşayan konsey üyelerinin tamamı da kalplerinden bıçaklanmış halde ölü bulundular. Sirius İmparatorluğu'nun yönetimi, Vega Krallığı ve konsey üyelerinin baskısından kurtularak tek bir kişinin, Richard Sirius'un eline kalmıştır.

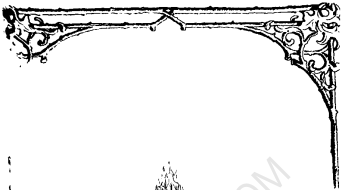
Böylece halk arasında "Yıldız'ın Katliamı" ismiyle bilinen "Yıldızların Savaşı" bir kral, kraliçe ve prensin öldürülmesi, bir krallığın ve konsey üyelerinin yok edilmesiyle son bulmuştur.

Bu PDF'i para ile aldıysanız, dolandırıldınız.

Bu ve daha fazlası telegramdaki kanallarda bedava boşuna PDF'e para vermemizi!

Gökyüzünün
Çığırtısı

Yıldızların Savaşı'ndan üç yıl önce Hamal Bölgesi'nde Richard Sirius'un izniyle araştırmalar yapan kadim büyücülerden bazılarının bir grup çocuğu deneylerde kullanmak yerine eğitmek ve güçlerinin sınırını görmek için antrenmanlar yaptırdığı öğrenildi.

İmparatorluk çocukların elindeki sihri tanrıların bir laneti olarak görse de bunun bir lütuf olduğuna inanan büyücüler diğer insanlarla beraber çocukları kendi işleri için kullandılar. Bazı kaynaklarda toprağa hükmeden çocukların tarım işlerinde yardımcı olmaları için

eğitildikleri yazar. Çocukların güçlerini olumlu yönde kullanarak hem kendileri fayda görüyor hem de kadim büyücülerin çocuklarla yaptığı antrenmanları kolaylaştırıyorlardı.

Fakat, izinsiz gerçekleşen bu antrenmanları gizli tutmak için verdikleri çaba olumsuz sonuçlandı. Çünkü çocukların tehlikeli olduğuna inanan bir grup insan Hamal Bölgesi'nde yapılan bu çalışmaları imparatorluğa ihbar etmişti.

Richard Sirius, deneyler yapılması için verdiği çocukları kadim büyücülerin başka amaçlarla kullandığını öğrenince, çocukları ve onlara yardım eden kişileri idam ederek cezalandırdı. Emirlerine karşı gelen kişilerin amaçlarının ne olduğuna bakılmaksızın sorgusuz bir şekilde büyük cezalar almalarının nedeni, aynı şeylerin tekrarlanmaması için verilen bir gözdağıydı.

Yıllar geçerken ülkenin dört bir yanında yüzlerce katliam yaşandı. Abaris Quinn, *Katliamların Arka Yüzü* adlı kitabında, imparatorluğun tarihçilerinin çarpıtmalarını yerle bir etmiş ve yüzlerce çocuğun öldürüldüğü bu katliamları tüm gerçekliğiyle ortaya koymuştur. Tarih kitaplarında Hamal Katliamı olarak geçen ve halk arasında Gökyüzünün Çağlığı ismiyle anılan olaysa bu katliamlar arasında en acı verici olanlardan biridir.

Ben de burada, Gökyüzünün Çağlığı katliamını Abaris Quinn'in kitabından alıntılarla size aktaracağım.

Katliamın olduğu gün orada bulunan askerlerin ve bu acımasız olaydan sağ kurtulabilen insanların anlattıklarıyla hazırlanan bu kitap, katliam konusunda yol göstericimiz olacak.

O kara günde, Hamal Bölgesi'nde kasaba meydanına daha önce insanların hiç görmediğı kadar büyük kazıklar çakılmıştı. Fakat kazıkların idam için gereğinden büyük olması dikkatleri çekmiş ve her bölgeden insanları toplamıştı. Quinn, tanıkların ifadelerini bize şöyle aktarıyor:

Hamal Bölgesi'nin merkezine çok yakın ormanlık bir alan vardı. Bu ormanlık alanın biraz ilerisine, şehir merkezine yakın boş araziye pazar kurulurdu. Köylüler, haftada bir kez kurulan bu pazara kendi ürünlerini getirip satarlardı. Ben de o gün çocuklarımla beraber bu pazara giderken ormanlık alanda askerler olduğunu gördüm. Üniformalarındaki sembolden imparatorluğun askerleri olduğunu anlamış, fakat buraya gelmelerine şaşırmışım. Bilirsiniz ya, buraya pek uğramazlar. Bu yüzden onları görür görmez kötü bir şeyler olacağına dair içime bir kurt düşmüştü.

— Mollie Frank

Annemle beraber pazar alanına sabah erkenden giderdik çünkü orada bize ait olan küçük bir tezgâhımız vardı. Genelde yumurta ve tereyağ satardık ve ihtiyaçlarımızı karşılayıp hayatta kalmamıza yetecek kadar kazanırdık. Durumumuzun iyi olduğu söylenemezdi ama yiyecek bulduğumuza şükretmemizi sağlayacak kadar kötü durumda olan insanlar tanıyorduk.

Tavuklarımızdan iki tanesi hastalığa yenik düşüp öldüğü için satacağımız yumurtalar azalmıştı. Bu yüzden keyifsiz bir şekilde pazara gittiğimde köylülerin aralarında konuştukları şeyleri duymuştum. Saraydan gelen askerlerin Richard Sırıus'un emirleriyle ormanlık alanda kazıklar çaktığını ve imparatorun halk arasında çıkan dedikodulardan haberdar olduğunu konuşuyorlardı. Söylentileri merak

errek eve dönüş yolumu uzatarak ormanlık alanın yanından geçtim. Sıra sıra askerlerin nöbet tuttuğunu, bazı askerlerinse büyük kazıklar çaktığını gördüm.

– Çiftçi Luke

İnsanlar arasında dolayan söylentiler hızla artsa da askerlerin meydana kazıklar çaktığı sabahın üzerinden günler geçmesine rağmen idamlar gerçekleşmiyordu. Pazarın kurulmadığı günlerde bile köylüler alana giderek askerlerin o alanda yaptıklarını merakla izlemeye devam ediyordu.

Pazar kurulduktan dört gün sonra bir arkadaşımı ziyaret etmek için diğer köye giderken ormanlık alanın yanından geçtim ve çakılan kazıklar çalınmasını diye askerlerin nöbet tuttuğunu gördüm. Orada neler yaşanacağını herkes kadar merak etsek de içten içe söylentilerin gerçek olduğunu biliyorduk.

– Nancy

Hamal Bölgesi'ndeki kadim büyücülerin İmparator Richard Sirius'un emirlerine karşı gelerek çocuklara eğitim vermeleri halk arasında da tartışmalara yol açmıştı. Sihirlerini kullanmayı öğrenebilmeleri için saraydan gizli bir şekilde çocuklara antrenman yaptırılması insanları ikiye ayırmıştı.

Lanetli çocukların içindeki sihri kendi işlerimiz için kullanma fikri onları öldürmekten daha mantıklı. En başında ben de onlardan korkmuştum ama daha sonra diğer çocuklardan çok da farklı olmadıklarına karar verdim.

Lanetin Tarihi

Çocukların ne kadar beceriksiz olduklarını, sürekli ortalığı dağıttıklarını ve her zaman hata yapıp durduklarını zaten biliyoruz. Buna birazcık sihir eklenmesi olayları neden bu kadar büyütüyor, anlamıyorum. Bence çocuklar kadim büyücüler tarafından eğitilmeli ve ülkemizi daha iyi bir yere taşımak için bizlere katkı sağlamalılar. Onların verebilecekleri zararı herhangi bir insan da verebilir. Sonuçta lanetli olmasak da yanlışlıkla yangın çıkarma gücü hepimizde var. Bu çocuklar doğmadan önce de çok iyi bir hayat yaşamıyorduk.

Çocukları eğiterek köylülere yardım etmelerini sağladıkları için kadim büyücülerin cezalandırılmasını doğru bulmuyorum. Gökyüzünün Çığırtısı, yaşanmaması gereken, son derece üzücü bir olaydı. Ne büyücüler bu sonu hak ediyordu, ne de çocuklar. Katil olmayı seçmedikleri için yüzlerce insan acımasızca katledildi.

— Ruth

"Onlar birer katil! Bu çocukları koruyan, onların yaşamasına izin veren herkes katil! Kendi gözlerimle neler yapabildiklerini gördüm. Küçük bir çocuktuk. Elini toprağa koydu ve normalde büyümesi aylar sürecektir bir sebzeyi dakikalar içinde büyüttü. Gördüklerim bir mucize değil, bir lanetti. Sadece bir an sinirlendikleri için tüm ülkeyi yerle bir edecek güce sahip o şeyler. Bu güç hiç kimsede olmamalı! Bir imparator da bile!"

— Tüccar Hector

Gökyüzünün Çılgı katliamından sağ çıkmayı başaran, yaralı bir askerin sözleri yaşananları oldukça net bir şekilde anlatıyor. Tanıkların söylemleriyle birebir örtüşen bu hikâye, insanın kanını donduruyor.

Hayatım boyunca unutamayacağım o dehşet dolu günde, Sirius İmparatorluğu'nun askerlerinin giydiği üniformayı taşıyordum. Hamal'da doğmuş, çocukluk ve gençlik yıllarımı bu bölgede geçirmiştım. Bu yüzden sarayda bir görev dağılımı olduğunda kendi bölgemi tanıdığımı düşünerek Hamal'a gelmek istedim. O gün komutanım ilk defa kendi görev yerimi seçmeme izin verdiği için mutlu olmuştum.

Hamal'da herkes tarafından tanınan büyük bir pazaryeri vardı. Bu pazaryerinin yanındaki ormanlık alana kazıklar çakmamızı istediklerinde yaşanacakların hoşuma gitmeyeceğini biliyordum. Lanetli çocukların bir kez daha öldüreceğini anlamıştım.

Açıkkası, o güne kadar lanetli çocukların yaşamı ya da ölümüyle hiç ilgilenmemiştim. Bir asker olarak aldığım emirler dışına çıkmıyor, hiçbir şeyi sorgulamadan bana verilen görevleri yerine getiriyordum. Tek amacım itaat etmek ve ailemin geçimini sağlamaktı.

Kazıklar çakıldıktan sonra bir hafta geçti. Bir pazar günüydü ve o akşam ceza alan kişilerin alana getirilerek idam edileceği söyleniyordu. Ben de görevimi yerine getirmek için asker arkadaşlarımla beraber ormanlık alanda nöbet tutuyordum.

İmparatorluk, çocukları eğittikleri söylenen kadim büyü-cüleri, eğitim alan çocukları ve buna göz yumarak destek sağladığı kabul edilen herkesi günler öncesinden yakalamıştı. O akşam elli iki mahkûmu at arabalarıyla alana getirdiler. Tam olarak çaktığımız kazıkların sayısı kadarlardı.

Kazıkların etrafında nöbet tutan askerler olarak biz, idam edilecek mahkûmların aileleriyle idam alanı arasında bir duvar görevi görüyorduk. Mahkûmlarla beraber gelen askerlerse onları tek tek kazıklara bağlamakla meşguldü.

Akşam olmasına ve karanlık çökmesine rağmen etraf kalabalıktı. Hemen her bölgeden köylüler izlemeye gelmişti. Mahkûmların aileleriyle daha sonra gelecekti. O zamana kadar tüm suçlular kazığa bağlanmıştı.

Sirius İmparatorluğu'nda idamların boğaza geçirilen bir organla yapıldığını bilirsiniz. Bu nedenle, mahkûmların kazığa bağlandığını görünce olacakları merak etmeye başlamıştım. İlk defa gerçekten korktuğumu hissetmiştim.

Kalabalık gittikçe artarken komutanımız kazıkların etrafında daire oluşturan askerlerin önüne geçip idam cezasına çarptırılmış olan mahkûmların isimlerini tek tek okumaya ve neden suçlu olduklarını söylemeye başladığında ortalık karıştı.

Suçluların bazıları son dileklerini haykırırken bazıları imparatorluğa hakaret ediyor, diğerleriyle ailelerini görmek istiyordu. Ağlayan ve bağırان insanların sesleri birbirine karışıyor ve komutanın söylediklerini duymak gittikçe zorlaşıyordu. Diğer yandan, asker arkadaşlarım

Ediklerini kurtarmak isteyen kişileri alandan uzaklaştırmaya ve mahkûmlara ulaşmalarına engel olmaya çalışıyorlardı.

Benim tam önümde yaşlı bir kadın vardı. Elinde tuttuğu bastona rağmen ayakta durmakta zorluk çekiyordu. Belini büküğü için boyu oldukça kısaydı ve bir çocuğu andırıyordu.

Yaşlı kadın bana yaklaşıp çocuklarını son kez görmek istediğini söyleyince biraz kenara çekilerek sevdiklerini görmesine izin vermiştim. O gün sonradan öğrendiğime göre bu yaşlı teyzenin oğlu, oğlunun eşi ve çocuklarının hepsi idam edilecek kişilerin arasındaydı.

Yaşlı kadın gözünden akan yaşlara rağmen ailesine gülümsemişti. Bastondan bir elini çekip el sallarken titriyordu. Onu bu hale getiren bir düzenin içinde yaşadığımız için hayattan nefret etsem de görevimi yapmak dışında bir çarem olmadığını düşünüyordum ya da kendimi buna inandırmıştım.

Kargaşanın bir anda azaldığını fark ettiğimde arkamda neler yaşandığını merak ettim ve kılıcımın kabzasını sıkıca tutup bakışlarımı geriye çevirdim. Sıra'nın en önünde duran kadim büyüçülerin kazıklarını ateşe verdiklerini ve diri diri yaktıklarını gördüğümde gözlerime inanamadım.

Köylüler de bu manzara karşısında benim gibi şaşkın ve sessizdiler. Yaşananların gerçek olmadığını düşünüyorlardı çünkü insanların diri diri yakıldığına inanmak mümkün değildi. Bir anda öncekinden daha büyük bir kargaya patlak verince üzerime atlayan insanları tutmak zordu. Tek

düşünebildiğim, askerlerin işi bitinceye kadar insanların alana girmesine engel olmaktı.

Karanlığın içinde yankılanan sesler çok yüksekti. Komutanımın verdiği emirleri duymakta zorluk çekiyordum. Beni aşıp geçmeye çalışan insanlara karşı asker arkadaşlarımla beraber direnmek imkânsız hale gelmişti çünkü sayıları gittikçe artıyordu.

Alanın içindeki askerler her bir kazığı yakmayı başardığında etrafımızı dumanlar sarmıştı. Daha önce yanan bir insanın kokusunu duydunuz mu? Gözümünden akan yaşlar arka tarafımda diri diri yanan mahkûmlar ve sevdikleri için mücadele veren insanlara üzüldüğüm için miydi, yoksa sadece duman mı gözlerimi yakmıştı, bilmiyordum. O an düşünebildiğim tek şey yanan beden kokusuydu.

Komutanımız bize köylülere saldırmamızı söylediğinde bunu yapamadık. Ailesi için canını vermeye hazır olan insanlara saldıramazdım. Bu yüzden kılıcımı yerinden çıkarmadım ve komutanın emrinden sonra beni ezip geçmeye çalışan insanlara yolu açtım. Sevdiklerine kavuşmalarına izin verdim.

Bu benim ilk hatam değildi. Son hatam da olmayacaktı.

İnsanlar, alana girmeyi başardıklarında yanan ateşin içine atladılar. Alevleri umursamadan sevdiklerini kurtarmaya çalışıyorlardı. Onlar imparatorluk tarafından suçlu ilan edilmemişlerdi ama mahkûmlarla beraber yansıyorlardı.

Mahşer alanına benzeyen kargaşanın içinde nasıl mümkün olduğunu bilmesem de aklıma bir anda alanı görmek

İçin için isteyen yaşlı kadın geldi ve telaşla her yerde onu aramaya başladım.

İdam alanı ormanın içine kurulduğu için yangın her yere ulaşmıştı. Dumandan etrafı görmek, insanların arasından ilerleyebilmek mümkün değildi. Sesler o kadar yüksekti ki beni yanımdaki insan bile duyamazdı. Tek ses, canlı canlı yanan insanların çığlıklarıydı.

O koku... O kokunun beni öldüreceğini sandım. Belki de gerçekten ölmeliydim.

Yaşlı kadını bulduğumu ümit edebilirsiniz ama bulamadım. Ne dirisini ne de ölüsünü. Her yere baktım ama onu tanıyamadım. Yanan bir insanı tanımak mümkün müydü ki zaten...

Herkesin hayatında dönüm noktaları vardır. Hayatını, öncesi ve sonrası şeklinde ikiye bölen anlar... Benim de bir dönüm noktam oldu ama hayatımın öncesi ve sonrası olmadı. Hayatımda o olay dışında hiçbir şey kalmadı. Elimde, o günü düşünmekten ve tekrar tekrar yaşamaktan başka bir şey kalmadı.

Defalarca kez intihar etmeye çalıştım ama her seferinde başarısız oldum. Keşke o gün o alanda öleydim. Yanan insanların arasından sağ çıkmayı başardığım ve size bunları anlattığım için üzgünüm. Kitabında yazacağınız ve sonraki nesiller duyacağı için mutlu olmam gerekirdi ama değilim. Değiştirme gücüm varken parmağımı bile kıpırdatmadığım için suçluyum. Ben bir katilim."

— Asker Benjamin

Yüzlerce insanın öldüğü bu katliama, Hamal Katliamı diyen tarihçilerin aksine halk arasında Gökyüzünün Çığılığı denmesinin sebebi katliamdan sonra yaşananlardır. Ülkenin dört bir yanında görülen bu doğaüstü gökyüzü olayı her bölge tarafından farklı yorumlanmıştır.

Küçük ormanlık alanın bir kısmı yandığı sırada yağmur başlamıştı ama Hamal'a yaz aylarında yağmur yağmazdı. Burası güney ve yaz sıcaklarıyla bilinir ve bu yüzden olayın yaşandığı günlerde gökyüzünden inen tek bir yağmur damlası görmeniz imkânsızdır.

Hava zaten yeterince sıcaktı. Aynı zamanda büyük bir yangın vardı ve alevler her yerdeydi. Ateş dokunduğu her şeyi küle çeviriyor, ağaçlardan küller yağıyordu.

Saatler süren kargaşanın ardından çılgınlıklar neredeyse kesilmişti çünkü kurtarabileceğiniz kimse kalmamıştı. Sevdiklerinin gözlerinin önünde yanmasını izleyen insanlar, ailelerinden arta kalan parçalara sarılmış ağlıyorlardı. Askerlerse çaresizlik içinde ormanda devam eden yangını seyrediyordu. Sesler azalmıştı ama gözyaşları, iç çekmeler, haykırırlar ve çaresizlik asla bitmiyordu.

Önce bir ışık gördüm. Tüm gökyüzünü karanlıktan aydınlığa çevirecek kadar büyük bir ışıktı. Birkaç saniye sonra gökten yüksek bir ses geldi. Bu o kadar güçlü bir ses-

ki, gökyüzünün ortadan ikiye ayrılıp parçalanacağını sandım.

Sonra gök bir kez daha kükredi. Sonra bir kez daha... O an tanrılardan gelen çılgılığı tüm ülkenin duyduğuna eminim.

Küllerin içinde oturmuş, yağmaya başlayan yağmurun günahlarımızı yıkamaya çalışmasını izliyordum. Yağmur o kadar hızlı ve sert yağıyordu ki en yakınımdaki insanı bile görmekte zorluk çekiyordum. Gökyüzünden düşen yağmurlar yeryüzündeki külleri temizliyor, yanan ateşi söndürüyordu.

Ancak yağmur dindikten ve bulutlar çekildikten sonra gecenin bittiğini sandım. Hava hızlı bir şekilde aydınlanmıştı ve sanki güneş doğmuş gibiydi. Gözlerimi kısıp başımı korku içinde yukarıya doğru kaldırdığımı hatırlıyorum. O gün gördüklerimi ne ben unutabileceğim, ne de diğerleri.

Gökyüzünde sadece yıldızlar vardı ve gecenin karanlığını görmek neredeyse imkânsızdı. O kadar çok yıldız vardı ki tüm gökyüzünü kaplamışlardı. Onlar... Tam olarak nasıl anlatacağımı bilemiyorum. Onlar hareket ediyorlardı. Yıldızların kaydığını nadiren de olsa görürüz ama bu farklıydı. Dans eder gibi gökyüzünde yer değiştiriyorlardı ve çok hızlılardı.

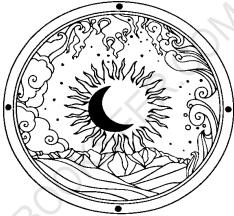
Ülkenin dört bir yanında yaşanan bu durumu, çoğu insan farklı bir şekilde yorumladı ama herkes tek bir düşünce üzerinde hemfikir olmuştu. Tanrılar bir mesaj veriyordu...

Kim ne derse desin, o gün benimle beraber ormanda bulunan herkes gerçekleri biliyor. Tanrılar, insanlığın yaptığı bu zulme sessiz kalmadı. Durmamız için bir mesaj gönderdiler ve hatalarımızı telafi etmek ister gibi önce bizleri yıkdılar ve sonra da aydınlattılar.

Gökyüzünün Çığılığı herkes tarafından duyuldu ama kimse onu anlamadı."

— David

Abaris Quinn'in *Katliamların Arka Yüzü*'nde aktardıklarının doğru olmadığını iddia eden insanlar ortaya çıktı. Kitap tartışmalı bir hal almıştır. En sonunda, imparatorluk tartışmalara son vermek için kitabı yasaklamıştır. Çoğaltılması, okunması ve hatta konuşulması bile ceza sebebi olarak görülmektedir. Fakat ister Gökyüzünün Çığılığı, isterse de Hamal Katliamı olarak adlandırılınsın, sarayın bile bu olaydan bir "katliam" olarak bahsetmesi dikkate değerdir.

Elementler Ve Göktaşları

ELEMENTLER

Karanlığın içinde parlayan yıldızlardan gelen lanetin anlaşılması ilk yıllarda zor oldu. Lanetle doğan çocukların güçlerini nasıl kontrol ettiği ve bu güçleri nereden aldıkları anlaşılamıyordu. Ayrıca, yılın ilk ayının on yedinci gününde doğmasına rağmen güçleri olmayan çocuklar da vardı. Bu lanetli günde doğan çocuklardan bazılarının yıkıcı güçleri varken diğerlerinde bu güçlerin neden olmadığına dair bir açıklama bulunamıyordu.

İmparatorluk, yılın ilk ayının on yedinci gününde doğan her çocuğu güçleri ortaya çıksa da çıkmasa da lanetli

olarak ilan etti. Çocukları yıllarca öldürdükten sonra da iyileştireceklerini iddia ederek deneyler için kullandılar. Çocuklarını saraya teslim etmeyerek saklayan aileleriyle se çocuklarıyla beraber idam ettiler. Toplu ölümler birer katliama dönüşürken çocukların güçlerinin ortaya nasıl çıktığını ve bu güçlerin nereden gelebileceğini layıkıyla araştırmak mümkün olmadı.

Richard Sirius, Vega Kraliyeti ve konsey üyelerinin ısrarlarıyla çocukları iyileştirmek için yollar arayacağına dair söz verdikten sonra bilge kişilerin çocuklar üzerinde araştırma yapmasına izin verildi. Kadim büyücüler çocuklarla ilgilenmeye, güçleri hakkında öğrendiklerini kaydetmeye ve bu güçleri engelleyecek çözümler aramaya başladılar.

Çocukların tanrılardan gelen bu laneti doğanın içinden gelen bir güçle kullanıldığı anlaşıldı. Hava, su, toprak ve ateş. Bu dört elementi yönetmek dışında başka bir gücü olan çocuk görülmemiştir. Lanetle doğan her bir çocuk, bu dört elementten birine hükmedebiliyordu.

Ateşe hükmeden çocukların sayısının diğer elementlere göre az olması zamanla büyücülerin dikkatini çekmişti. Bu yüzden bu çocuklara özel bir ilgi göstermeye başladılar ve onları farklı klanın ne olduğuna dair araştırmalar daha detaylı bir hal aldı.

Suyu, havayı ve toprağı kontrol edebilen çocukların aksine ateş gücüne sahip çocukların ateşe hükmetmek dışında bir güce daha sahip olduklarını düşündüler. Ateşe hükmederken diğer elementlere de hükmedebilen çocukların varlığını iddia eden kadim büyücüler ortaya çıkmaya başlamıştı.

Bu iddialar bazı bilgiler tarafından yalanlanmış olsa da ötekiler, ateş gücünün yanı sıra diğer güçleri de kullanan çocukların bu güçleri çevresindeki lanetli çocuklardan aldıklarını söyleyerek kendi iddialarını güçlendirdi. Aynı anda iki çocuğı deneye sokan bir kadim büyücü, ateş gücüne sahip olan çocuğun karşısındaki akranının gücünü emerek kendi gücünü artırdığını gördü.

Ateş gücüne sahip bazı çocukların diğer çocukların gücünü kullanma yeteneğine kara delik adını verdiler. Ellerinde kesin kanıtlar olmasa da sadece kara delik olan çocuklar üzerinde çalışmak isteyen kadim büyücüler vardı. Bu büyücülerden geriye kalan notlara bakıldığında bu çocukların gerçekten var oldukları ama büyümelerine izin verilmediğı için araştırmaların sonuçsuz kaldığı görüldü.

Üzerinde deneyler yapılması en kolay olan elementler hava, su ve topraktı. Bu gece sahip çocukların sayıları çok fazlaydı ve onları yönetmek ateşe göre daha kolaydı. Ateş hızlı bir şekilde yükseliyor, etrafına zarar veriyor ve yıkım getiriyordu. Diğer elementlere hükmeden çocukların topluma vereceğı fayda ve zararları hesaplamaksa basitti.

Yıllar geçtikçe kadim büyücüler bu güçleri kullanan çocuklara dair daha fazla şey öğrenseler de halk bu çocuklardan daha çok korkar oldu. Fikir ayrılıkları ve ortaklıkta dolaşan söylentiler her zaman bu çocukların zararına oldu.

Yapılan deneylerde çocukların çoğu hayatta kalamıyordu. Çocuk ölümleri giderek artıyor ve bu da araştırmalarının kısa sürmesine sebep oluyordu. Nadiren de olsa bazı çocuklar ağır deneylere rağmen hayatta kalmayı başarabiliyordu. Hayatta kalan çocukların bazılarıysa yaşları ilerledikçe ortaya atılan iddialar yüzünden bir şekilde idam cezası alıyor ve öldürülüyorlardı.

Yani bu çocuklar, yaşamayı başarsalar bile toplum tarafından öldürüyorlardı. Doğum. Deney. Ölüm. Çocukların hayatları bu döngü içinde sıkışıp kalmıştı

Kadim büyücüler ve deneyleri sayesinde onlar hakkında edindiğimiz bilgiler arttıkça, çocuklar elementlere değil, insanlar çocuklara hükmeder oldu.

GÖKTAŞLARI

Tarihin en eski kitaplarında bile gökten düşen taşlarla ilgili bilgiler görmek mümkündür çünkü göktaşları fark edildiği ilk andan itibaren insanların ilgisini çekmiştir.

İlk zamanlarda, bu taşların tanrılardan bir armağan olduğu düşünülerek özel olduklarına karar verilmişti. Taş bulan kişiler ise tanrılar tarafından seçildiğine ve kendilerinin diğer insanlardan daha üstün olduğuna inanıyorlardı.

Göktaşlarına sahip kişiler halk tarafından hürmet görüyor, taşın bir parçası karşılığında çok değerli şeylerle takas yapabiliyordu. Taşa sahip kişiler eski dönemlerde hayatlarının en güzel zamanlarını yaşamışlardı.

Fakat göktaşlarının diğer taşlardan farkı olmadığının anlaşılması uzun sürmedi. Taşın bir sihri, bir değeri yoktu. Hiçbir hastalığa çare olmuyor, insanlara hiçbir fayda sağlamıyordu. Gökten gelmesi, tanrıların armağanı demek değildi. Bunu fark ettiklerinde taşla sahip kişilerin değeri taşla beraber azalmış ve bir süre sonra da gördükleri ilgi tamamen bitmişti.

Ateşe hükmeden çocukların kara delik olmasıyla ilgilenen kadim büyücü Alberick Thurston, bir deney sırasında yakınlarında göktaşı bulunan çocukların güçlerini kullanamadıklarını fark etmişti. Thurston'ın bu buluşu sayesinde diğer büyücüler göktaşlarını farklı şekillere sokarak kullanmaya başladılar. Kadim büyücülerin büyülerıyla şekil verdikleri kelepçeler ve zincirlere göktaşları eklemek lanetli çocukları kontrol altında tutmak için en çok tercih edilen yol olageldi.

Bu buluş sayesinde uzun yıllar boyunca çocuklara hükmetmek ve güçlerini azaltmak kolay olsa da deneyler hızla devam ederken göktaşlarının çocukların sadece güçlerine değil sağlığına da zarar verdiği fark edildi. Fakat halk, korktukları bu lanetli çocukların ölmesini hiç umursamadığı için bu duruma bir çözüm aranmadı ve araştırmalara acımasız bir şekilde devam edildi.

Göktaşları tekrar değeri lenmesine rağmen Richard Sirius taşı kendisi için saklayan insanlara cezalar verdi. Göktası satmak ve saklamak yasaklandı. Göktası bulan kişiler, taşları saraya teslim ederek çocukların kontrol altında tutulması işine adadı.

Rehânetin Varlığı

Yılın ilk ayının on yedinci gününde doğan bebeklerin lanetli olduğuna inanan kadim büyücü Agmund Westgeir, lanetin başlangıcından on iki yıl sonra bir kehanette bulundu. Yaptıkları araştırmalar ve güçlü büyülerle kadim büyütüler arasında saygınlığını kazanmış atalarının, yıllar önce kitaplarında yazdıkları metinleri kendi kehanetine kanıt olarak gösterdi.

bir dost ölür, yükselir mavi alevler
güç gömülür, kül olur her yer

Lanetin Tarihi

Atalarından Edzard Westgeir'in yazıtlarında bulunan bu satırların bir kehanete işaret ettiğini dile getiren Agmund, göktaşına benzer bir taşın tanrılar tarafından seçildiğini söyledi ve taşların gücüne her zaman inanan Sirius halkı için Agmund'un bu iddiaları ilaç gibi geldi.

Böylece insanlar, varlığından bile emin olmadıkları bir taşın inandılar ve kayıtlara geçen ilk bebek Tina Young'tan esinlenerek ona Young Taşı ismini verdiler. Kehanetin devamında parçaların kaybolduğunu anlatan satırları görmeleri bu çaresiz haldeki halka, kayıp parçaları birleştirerek lanetin kalkacağına dair bir umut verdi.

açıldı yaralar, çalındı parçalar
yandı karalar, buluştu taşlar

İnsanların bir kısmı Young Taşı'nın iki kayıp parçasının da Richard Sirius'ta olduğunu ama zalim imparatorun bu parçaları birleştirmeyerek ülkeyi bir uçuruma sürüklediğine inanıyordu. Kimileriye sadece bir parçanın imparatorunda olduğunu ve diğer parçayı onun da ülkenin dört bir yanında aradığını söylüyordu.

parçalandı yıldızlar, kırıldı ışıklar
yaşadı doğrular, kavuştu âşıklar

Bu PDF'i para ile aldıysanız,
dolandırıldınız.

Bu ve daha fazlası
telegramdaki kanallarda
bedava boşuna PDF'e para
vermeyin!

Edzard Westgeir'in kaleme aldığı ve içinde yıldızların lanetine dair meşhur kehanetin de bulunduğu bu yazıtlar kâğıda dökülerek yüz dört sayfalık bir kitap haline getirilmiştir. Kadim büyücünün yazdığı satırların hangilerinin kehanete ışık tuttuğunu bulmak imkânsız haldeyken bu kehanetlerin gerçekliği tartışmaların yıllardır devam etmesine sebep olmuştur.

Young Taşı'nın varlığına gönülden inanan ve Edzard Westgeir'in rüyalarına girerek kendilerine kehaneti bildirdiğini iddia eden kadim büyücüler bu taşın resmini çizdirmişlerdir. Özel ressamalara yaptırdıkları çizimlerde birbirinden farklı taşlar tasvir etseler de yıllar geçtikçe tek bir görselde karar kılır hale gelmişlerdir.

Young Taşı'nın en yaygın kabul gören tasvirinde, iç içe geçebilen iki parçadan oluşan taşın bir yarısında Güneş diğer yarısında ise Ay simgesi vardır. Bazı kadim büyücüler, her iki parçada birbirleriyle uyumlu minik yıldızların ve bulutların olduğunu da iddia etmektedirler.

gecenin içindeki gündüz
gündüzün içindeki gece

...

parlayan güneş tanrı
yanıyan ay tanrı

Taş, geceyi ve gündüzü temsil ederken üzerine işlenmiş Güneş, Ay ve yıldız sembollerinin de tanrıları simgelediğine dair bir inanç vardır. Tanrılardan parçalar içerdiği düşünülen bu taşın göktaşlarına benzemesinden dolayı lanetli çocuklar üzerinde bir etkisi olacağına dair inançlar da hâlâ dilden dile dolaşmaktadır.

Kehanetin gerçekliği, sadece halk tarafından değil saray tarafından da sorgulanmıştır. İmparator Richard Sirus, Young Taşı'nın parçalarını bulmak için yıllarca mücadele etmiş, taşı bulup birleştirerek lanete son vereceğine dair halkına söz vererek güvenlerini kazanmaya çalışmıştır. Ayrıca Young Taşı hakkında araştırmalar yapmaları için bazı kadim büyücüler ve askerleri görevlendirmiştir. Bir süre sonra olumlu sonuç alamadığı için araştırmaları sonlandırmış ve bir taşın inanmanın vakit kaybı olduğunu ilan ederek halkındaki insanların kurtuluşu dair umutlarını yerle bir etmiştir.

Kehanetin ve taşın varlığı hâlâ sorgulansa da atalarımız şu cümleyi bizlere miras bırakmıştır: "Bir lanetin olduğu yerde bir kehanet de her zaman bulunur."

Bu kehanetlerin ne anlama geldiği ve hangisinin ne zaman ve nasıl gerçekleşeceğini yalnızca tanrılar bilir. Ancak bir gün gerçekleşirlerse, işte o zaman gerçekleri hep beraber öğreniriz.

Yıldızların Laneti

Kutsal kitapların hiçbirinde tanrıların masum insanları lanetlendiğini göremezsiniz. İyiliğin peşinde olan, saygı ve sevginin hayatlarına ışık tutmasına izin veren insanların her zaman tanrılar tarafından takdir göreceğine inanmışlardır.

İşte yorgun ve yoksul Sirius halkı da her zaman iyi insanlar olmuşlardır. Bugüne kadar bu topraklarda büyük suçların işlendiğini bile göremezken saraya karşı sesini çıkarıp haklarını arayan bu insanların tanrılar tarafından lanetlenmiş olduklarına inanmak akıl kârı değildir. Kendilerini yönetenlerden adelet beklemek bu insanların en tabii hakkıdır.

Tanrılara olan sevgimizi kullanarak bir lanete inanmamıza sebep olanların ve binlerce çocuğun katledilmesine sessiz kalmamızı isteyenlerin asıl amaçlarını görebilmek çok önemlidir. Bu şekilde bir güçle doğmayı kendileri seçmemiş masum çocukları yakarak öldürmek, bir nesli yakmak demektir.

Yılın ilk ayının on yedinci gününde doğan çocukları anlamak yerine onları yıldızların laneti olarak yaftalamak ve tanrılar tarafından lanetlendiğimizi söyleyip durmak toplumumuzu yıkıma götürmüştür. Bu güçleri sergilemeseler bile, sırf o gün doğduğu için masum çocukları acımasızca öldürmek bu topraklarda yaşayan her insanın vicdanını yaralamıştır. Bu şekilde doğdukları için hiçbir şeyden haberi olmayan zavallı bebeklerin suçlu olarak ilan edilmesi, Sirius İmparatorluğu'nun tarihinde hiçbir zaman iyileşmeyecek yaralar açmıştır.

İnsan, bilmediğinden ve tanımadığından korkan bir varlıktır. Korktuğu şeyden uzak durur, onun kendisine zarar vermesinden çekinir. Bu çocukları anlamaya çalışmak yerine onlardan korkmamız ve onları ölüme terk etmemiz bu işin çözümüne giden doğru yol olamaz. Yıllardır bir çözüm olarak gördüğümüz ölümün hiçbir işe yaramadığını anlayabileceğimiz kadar zaman geçti. Artık bu şekilde devam edemeyiz.

Bu çocukları iyileştirmenin yolu, onları acımasızca öldürmekten geçemez. Ölüm, bir ilaç olamaz.

Yıldızların lanetinin görüldüğü ilk yıldan itibaren her yıl bu güçlerle doğan çocukların sayısının bir önceki

yıldan daha fazla olması da ölümlerin bir çözüm olmadığının en büyük göstergesidir. Bu çocukları topluma kazandırmak ve onlarla bir arada, uyumlu bir şekilde yaşamak için çözümler aramadığımız her gün, kendimize de daha çok zarar verdiğimizizin farkında değiliz.

Sirius İmparatorluğu'nda, kadim büyücüler her zaman fikirlerine değer verilen ve topluma şekil verecek kadar önemli figürler olmuşlardır. Büyü güçlerini tanrılardan aldığına inanan halk, her zaman dertlerine çözüm, hastalıklarına şifa olmaları nedeniyle kadim büyücülerin tanrıların çocukları olduklarını düşünmüşlerdir.

Bilinmeyenin vermiş olduğu korku insanlar arasında hızla yayılırken, bu toplumsal yıkıma ölüm dışında bir çözüm bulmasını beklediğimiz kadim büyücüler arasında bile fikir ayrılığı oluşması toplumun sağduyu içinde kalabilmesini daha da zorlaştırmıştır. Halk, kadim büyücülerin bir araya gelip bu laneti ortadan kaldıracak bir güç bularak yollarını aydınlatmasını beklerken her yer iyice karanlığa gömülmüştür.

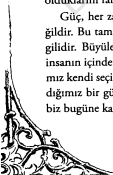
Her zaman el üstünde tutulan bu kadim büyücülerin, lanetli olduğuna inanılan çocuklar üzerinde yaptıkları araştırma ve deneylerle gerçekleri açığa çıkarmak yerine imparatorun acımasızlığına ortak olmaları toplumdaki fikir ayrılıklarını daha da derinleştirmiştir. İnanç ve bilim arasında kalan insanlar, farklı seçimlerinin bedellerini birbirlerine ödetmeye başlamış ve bunun sonucunda mutsuz bir toplum doğmuştur. İnsanlar birbirlerinden

nefret etmeye başlamış, asıl sorunun lanetli çocuklar olduğunu unutup birbirleriyle savaşır olmuşlardır. Yaşanan katliamların ve toplu ölümlerin çoğu lanetli çocukların güçleri yüzünden değil, bu insanların bitmek tükenmek bilmeyen kavgaları yüzünden gerçekleşmiştir. Bir çözüm olacağını düşündükleri ölüm, çözülmesi gittikçe zorlaşan bir düğüme dönüşmüştür.

Tanrıların kendilerini lanetlediğine inanan halk, yaşadıkları topraklara böylesine kötülükler yaparak asıl cezayı kendi kendilerine verdiklerini fark etmiyorlar. Fikir ayrılıkları yüzünden binlerce parçaya bölünürken gerçekleri görmek de gittikçe zorlaşıyor. Her geçen gün daha da yükselen yalanlar gerçeklerin duyulmasını imkânsız hale getiriyor.

Sevdiğimiz insanların, gözlerimizin önünde katledildiğini görmek hiçbir lanetin çözümü olamayacak kadar acımasız bir yoldur. Büyüler ve doğaüstü güçler yüzyıllardır dünyamızda varlar. Kadim büyücülerin güçlerini kullanmasını öğrenmeleri için verdiğimiz fırsatı bu çocuklara da verirsek, belki de toplumumuz için ne kadar kıymetli olduklarını fark edebiliriz.

Güç, her zaman yıkım anlamına gelmek zorunda değildir. Bu tamamen onu nasıl kullanmak istediğimizle ilgilidir. Büyüler, elementler ya da sihirler olmasa da her insanın içinde bir güç vardır ve bu gücü nasıl kullanacağımız kendi seçimimizdir. Yalnızca yıkım getireceğine inandığımız bir güç, gün gelir kurtarıcımız da olabilir. Fakat biz bugüne kadar hep yıkımı seçtik.

Tanrılar tarafından, dünyaya gelen her insana bir yaşam şansı verilmiştir. Bu yaşam şansını elinden almaya çalışmak, tanrılara karşı en büyük ihanetlerden biridir. Bizlerden farklı doğdukları için şans vermediğimiz çocuklara bu işkenceleri etmenin yaralarımızı sarmak yerine daha da derinleştirdiğine her gün şahit oluyoruz.

Sirius halkı olarak, yıldızların laneti başlamadan önceki yıllara dönüp atalarımızın bizlere miras bıraktığı gücü hatırlayarak tarihi değiştirecek adımlar atmalıyız. Yola çıktığımız ilk gün, attığımız adımlarım ve seçimlerimiz doğrudu ama bugün farklı yollara saparak birbirimizden ayrılıyoruz. Bizi karanlığa gömen ve ışığımızı alarak yolumuzu kaybetmemize sebep olanlara karşı dik durarak en parlak ışıklarımızı yeniden yakmalıyız.

Onlara ister *yıldızların laneti* deyin, isterseniz de *yıldızların armağanı*. O çocuklar, bizim çocuklarımız. Kanlarımız aynı akıyor, onlarla aynı havayı soluyoruz. Onları kurtarmak, geleceğimizi kurtarmaktır. Yanlış kararlarla o çocukları öldürürken, geleceğimizi de öldürmemeliyiz.

Bir armağanı lanete çevirmek de, bir laneti armağana çevirmek de insanın elindedir.

MAGNUS OWEN'IN DİĞER KİTAPLARI

1. Sarayın Gerçekleri
2. Halkın İsyanı
3. Gizli Sırlar
4. Ölüm Tacı
5. Yeryüzünde Sirius
6. Tanrılar Çağı
7. Atalarımızın Atası
8. Yönetim Hakkında Bilinmeyenler
9. Gökyüzü Askerleri
10. Büyü Tarihi
11. İhanetlerin Arkasındaki Gerçek
12. İmparatorluk
13. Kül Şehir
14. Kadim Büyüler
15. Tehlikeli Büyüler
16. Sahte Taç
17. On Yedinin Fırtınası
18. Bıçak İzi
19. Şüphe
20. Yıldızlar ve Tanrılar
21. Kanlı Taht
22. Lanetli Çocuklar

BOOKSFER